

III

(Актове, приети по силата на Договора за ЕС)

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ VI ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2009/829/ПВР НА СЪВЕТА

от 23 октомври 2009 година

за прилагане между държавите-членки на Европейския съюз на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31, параграф 1, букви а) и в) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

- (1) Европейският съюз си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие.
- (2) Съгласно заключенията от заседанието на Европейския съвет от Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г., и по-специално точка 36 от тях, принципът за взаимно признаване следва да се прилага към актовете в досъдебната фаза. Взаимното признаване на мерки за процесуална принуда се урежда в мярката 10 от програмата с мерки за прилагане на принципа за взаимно признаване в наказателноправната област.
- (3) Предвидените в настоящото рамково решение мерки следва да са насочени към укрепване на защитата на обществото чрез създаване на възможност спрямо лице, пребиваващо в една държава-членка, което е субект на наказателно производство във втора държава-членка, да се упражнява надзор от органите в държавата, в която то пребивава до започване на съдебния процес. Вследствие на това настоящото рамково решение има за цел упражняването на надзор върху придвижването на обвиняемия с оглед първостепенната цел за защита на обществото като цяло и създаването на опасност за обществото от съществуващия режим, който предвижда само две възможности: предварително задържане или придвижване без надзор. Следователно мерките ще укрепят допълнително правото

на спазващите закона граждани да живеят в безопасност и сигурност.

- (4) Предвидените в настоящото рамково решение мерки следва също да са насочени и към утвърждаване на правото на свобода и презумпцията за невинност в Европейския съюз, както и към обезпечаване на сътрудничество между държавите-членки в случаите, когато на дадено лице са наложени задължения или мерки за процесуална принуда до постановяване на съдебно решение. Вследствие на това настоящото рамково решение има за цел насърчаване, когато е уместно, на използването на мерки, невключващи лишаване от свобода, като алтернатива на предварителното задържане, дори и когато по силата на законодателството на съответната държава-членка предварителното задържане не може да бъде наложено *ab initio*.
- (5) Във връзка със задържането на лица, които са субекти на наказателно производство, съществува опасност от различно третиране на лицата, които пребивават в държавата на съдебния процес, в сравнение с лицата, които не пребивават в тази държава: възможно е лице, което не пребивава в държавата на съдебния процес, да бъде поставено под арест до започване на съдебния процес, докато при сходни обстоятелства същото да не важи за лице, пребиваващо в тази държава. В общото европейско пространство на правосъдие без вътрешни граници е наложително да се предприемат действия, които да гарантират, че лице, което е субект на наказателно производство и което не пребивава в държавата на съдебния процес, няма да бъде третирано по различен начин в сравнение с лице, което е субект на наказателно производство, но пребивава в същата държава.
- (6) В удостоверение, което следва да се изпрати заедно с акта за налагане на мерки за процесуална принуда до компетентния орган на изпълняващата държава, следва да се посочи адресът, на който лицето ще пребивава в изпълняващата държава, както и всяка друга съществена информация, която може да улесни упражняването на надзор върху мерките за процесуална принуда в изпълняващата държава.

⁽¹⁾ Все още не публикувано в Официален вестник.

- (7) Компетентният орган на изпълняващата държава следва да уведоми компетентния орган на издаващата държава за максималния срок, ако има такъв, през който може да се упражнява надзор върху мерките за процесуална принуда в изпълняващата държава. В държавите-членки, в които мерките за процесуална принуда трябва да бъдат подновявани периодично, този максимален срок трябва да се разбира като абсолютен, след изтичането му законът не предвижда възможност за подновяване на мерките за процесуална принуда.
- (8) Всяко искане от страна на компетентния орган на изпълняващата държава за потвърждаване на необходимостта да се продължи надзорът върху мерките за процесуална принуда не следва да засяга правото на издаващата държава, което се прилага спрямо акта за подновяване, преразглеждане и отмяна на акта за налагане на мерки за процесуална принуда. Подобно искане за потвърждаване не следва да задължава компетентния орган на издаващата държава да приеме нов акт за продължаване на надзора на мерките за процесуална принуда.
- (9) Компетентният орган на издаващата държава следва да е компетентен да приема всякакви последващи актове, свързани с акта за налагане на мерки за процесуална принуда, включително за предварително задържане. Такова предварително задържане би могло по-специално да се разпореди след нарушение на мерките за процесуална принуда или неспазване на призовки за явяване в съдебно заседание или съдебен процес в хода на наказателното производство.
- (10) За да се избегнат излишни разходи и трудности при трансфера на лице, което е субект на наказателно производство, за целите на съдебно заседание или съдебен процес, държавите-членки следва да могат да използват телефонна и видеоконферентна връзка.
- (11) Когато е уместно, би могло да се използва електронно наблюдение за надзор върху мерките за процесуална принуда в съответствие с националното право и процедури.
- (12) Настоящото рамково решение следва да предоставя възможност надзорът върху мерките за процесуална принуда, наложени на съответното лице, да се упражнява в изпълняващата държава при осигуряване на надлежното протичане на правораздавателния процес и по-специално на присъствието на съответното лице по време на съдебния процес. Ако съответното лице не се завърне доброволно в издаващата държава, то може да бъде предадено на издаващата държава в съответствие с Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки⁽¹⁾ (наричано по-долу „Рамковото решение относно европейската заповед за арест“).
- (13) Въпреки че настоящото рамково решение обхваща всички престъпления и не се ограничава до определени видове или степени престъпления, мерките за процесуална принуда по принцип следва да се прилагат в случаи на по-леки престъпления. Следователно всички разпоредби на Рамковото решение относно европейската заповед за арест, с изключение на член 2, параграф 1 от него, следва да се прилагат в случаите, когато компетентният орган на изпълняващата държава трябва да вземе решение за предаване на съответното лице. Следователно в подобен случай следва да се прилага също член 5, параграфи 2 и 3 от Рамковото решение относно европейската заповед за арест.
- (14) Разходите, свързани с пътуването на съответното лице от изпълняващата до издаващата държава във връзка с надзора на мерките за процесуална принуда или за целите на явяване в съдебно заседание, не се уреждат с настоящото рамково решение. Възможността, по-специално за издаващата държава, да поема всички или част от подобни разходи е въпрос, който се урежда от националното законодателство.
- (15) Доколкото целта на настоящото рамково решение, а именно взаимното признаване на актове за налагане на мерки за процесуална принуда в хода на наказателно производство, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки чрез едностранни действия и следователно поради своя мащаб и последици може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 2 от Договора за Европейския съюз и в член 5 от Договора за създаване на Европейската общност. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящото рамково решение не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (16) Настоящото рамково решение зачита основните права и се съобразява с принципите, признати по-специално в член 6 от Договора за Европейския съюз и отразени в Хартата на основните права на Европейския съюз. Никоя разпоредба от настоящото рамково решение не следва да се тълкува като забраняваща отказа да се признае акт за налагане на мерки за процесуална принуда, когато са налице обективни причини да се счита, че актът е наложен с цел наказване на определено лице поради неговия пол, раса, религия, етнически произход, гражданство, език, политически убеждения или сексуална ориентация или че това лице може да се окаже в неравностойно положение поради някоя от тези причини.
- (17) Настоящото рамково решение не следва да препятства държава-членка да приложи своите конституционни норми, свързани с правото на справедлив съдебен процес, свободата на сдружаване, свободата на печата, свободата на изразяване в други медии и свободата на вероизповедание.
- (18) Разпоредбите на настоящото рамково решение следва се прилагат в съответствие с правото на гражданите на Съюза да се придвижват и пребивават свободно на територията на държавите-членки, предоставено с член 18 от Договора за създаване на Европейската общност.

(¹) ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1.

(19) Личните данни, обработвани в изпълнение на настоящото рамково решение, следва да бъдат защитени в съответствие с Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси ⁽¹⁾ и в съответствие с принципите, предвидени в Конвенцията на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г. за защита на лицата във връзка с автоматичната обработка на лични данни, ратифицирана от всички държави-членки,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Предмет

Настоящото рамково решение установява правила, според които една държава-членка признава издаден от друга държава-членка акт за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане, упражнява надзор върху наложените на физическо лице мерки и в случай на нарушение на тези мерки предава съответното лице на издаващата държава.

Член 2

Цели

1. Целите на настоящото рамково решение са:

- а) да осигури надлежното протичане на правораздавателния процес, и по-специално присъствието на съответното лице по време на съдебния процес;
- б) да насърчи, където е уместно, използването в хода на наказателно производство на мерки, невключващи лишаване от свобода, спрямо лицата, които не пребивават в държавата-членка, в която се води производството;
- в) да подобри защитата на жертвите и на обществото.

2. Настоящото рамково решение не предоставя право за използване в хода на наказателно производство на мерки, невключващи лишаване от свобода, като алтернатива на лишаването от свобода. Този въпрос е уреден от правото и процедурите на държавата-членка, в която се води наказателното производство.

Член 3

Защита на законността и реда и опазване на вътрешната сигурност

Настоящото рамково решение не засяга изпълнението на задълженията, поети от държавите-членки с оглед на защитата на жертвите и на обществото и опазването на вътрешната сигурност в съответствие с член 33 от Договора за Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60.

Член 4

Определения

За целите на настоящото рамково решение:

- а) „акт за налагане на мерки за процесуална принуда“ означава подлежащ на изпълнение акт, издаден от компетентен орган на издаващата държава в хода на наказателно производство съгласно съответното национално право и процедури, с което на физическо лице се налагат една или повече мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане;
- б) „мерки за процесуална принуда“ означава задължения и разпореждания, наложени на физическо лице в съответствие с националното право и процедури на издаващата държава;
- в) „издаваща държава“ означава държавата-членка, в която е издаден актът за налагане на мерките за процесуална принуда;
- г) „изпълняваща държава“ означава държавата-членка, в която се упражнява надзор върху мерките за процесуална принуда.

Член 5

Основни права

Настоящото рамково решение не води до изменение на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, залегнали в член 6 от Договора за Европейския съюз.

Член 6

Определяне на компетентни органи

1. Всяка държава-членка информира генералния секретариат на Съвета за това, кой съдебен орган или кои съдебни органи е/са компетентен(и) съгласно нейното национално право да действа(т) съгласно настоящото рамково решение в случаите, когато тази държава-членка е издаващата или изпълняващата държава.

2. По изключение от параграф 1 и без да се засяга параграф 3, държавите-членки могат да определят несъдебни органи за компетентни да издават актове по силата на настоящото рамково решение, при условие че тези органи са компетентни да издават подобни актове по силата на съответното национално право и процедури.

3. Актовете, посочени в член 18, параграф 1, буква в), се постановяват от компетентен съдебен орган.

4. Генералният секретариат на Съвета осигурява достъп на всички държави-членки и на Комисията до получената информация.

Член 7

Сезиране на централен орган

1. Всяка държава-членка може да определи централен орган или когато правната ѝ система го предвижда, повече от един централен орган, който да подпомага компетентните органи.

2. Държавата-членка може, когато е необходимо с оглед вътрешната структура на съдебната ѝ система, да възложи на централния(те) си орган(и) административните аспекти на предаването и получаването на актове за налагане на мерки за процесуална принуда заедно с удостоверенията, посочени в член 10, както и цялата свързана с тях официална кореспонденция. Следователно всички съобщения, консултации, обмен на информация, запитвания и нотификации между компетентните органи, може да се разглеждат, когато е подходящо, със съдействието на централния(те) орган(и) на съответната държава-членка.

3. Държавата-членка, която иска да използва посочените в настоящия член възможности, предоставя на генералния секретариат на Съвета информацията, свързана с определения(те) централен(ни) орган(и). Указаната информация обвързва всички органи на издаващата държава-членка.

Член 8

Видове мерки за процесуална принуда

1. Настоящото рамково решение се прилага по отношение на следните мерки за процесуална принуда:

- а) задължение лицето да информира компетентния орган на изпълняващата държава за всяка промяна в местопребиването си, по-специално за целите на получаването на призовки за явяване в съдебно заседание или съдебен процес в хода на наказателното производство;
- б) задължение да не посещава определени населени места, места или определени райони в издаващата или изпълняващата държава;
- в) задължение да се намира на определено място, когато е приложимо — в определени часове;
- г) задължение, включващо ограничения относно напускане на територията на изпълняващата държава;
- д) задължение да се отчита в определени часове пред определен орган;
- е) задължение да избягва контакти с определени лица, свързани с предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я).

2. При транспониране на настоящото рамково решение или на по-късен етап всяка държава-членка нотифицира генералния секретариат на Съвета за това, върху кои мерки за процесуална

принуда, освен посочените в параграф 1, има готовност да упражнява надзор. Тези мерки могат да включват по-специално:

- а) задължение да не се извършват определени дейности, свързани с предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я), като тези дейности могат да включват упражняване на определена професия или заетост в определена професионална област;
- б) задължение да не се управлява превозно средство;
- в) задължение да се внесе определена парична сума или да се даде друг вид гаранция, която може да бъде предоставена на определен брой вноски или наведнъж изцяло;
- г) задължение да се подложи на терапевтично лечение или лечение на зависимост;
- д) задължение да избягва контакт с определени предмети, свързани с предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я).

3. Генералният секретариат на Съвета осигурява достъп на всички държави-членки и на Комисията до получената съгласно настоящия член информация.

Член 9

Критерии по отношение на държавата-членка, до която може да бъде изпратен актът за налагане на мерки за процесуална принуда

1. Актът за налагане на мерки за процесуална принуда може да бъде изпратен до компетентния орган на държавата-членка, в която лицето пребивава законно и обичайно, в случай че лицето, след като е информирано за съответните мерки, се съгласи да се завърне в тази държава.

2. По искане на лицето компетентният орган на издаващата държава може да изпрати акта за налагане на мерки за процесуална принуда до компетентния орган на държава-членка, различна от тази, в която лицето пребивава законно и обичайно, при условие че последният орган е дал съгласието си за такова изпращане.

3. При изпълнението на настоящото рамково решение държавите-членки определят при какви условия техните компетентни органи могат да дават съгласието си за изпращането на акта за налагане на мерки за процесуална принуда в случаите по параграф 2.

4. Всяка държава-членка информира генералния секретариат на Съвета за определянето, направено съгласно параграф 3. Държавите-членки могат да променят подадената от тях информация по всяко време. Генералният секретариат на Съвета осигурява достъп на всички държави-членки и на Комисията до получената информация.

Член 10

Процедура за изпращане на акт за налагане на мерки за процесуална принуда заедно с удостоверението

1. Когато при прилагане на член 9, параграф 1 или 2 компетентният орган на издаващата държава изпраща акта за налагане на мерки за процесуална принуда до друга държава-членка, той гарантира, че този акт е придружен от удостоверение, чийто образец е даден в приложение I.

2. Компетентният орган на издаващата държава изпраща акта за налагане на мерки за процесуална принуда или заверено копие от него, заедно с удостоверението, директно на компетентния орган на изпълняващата държава по начин, позволяващ писмено документиране, при условия, даващи възможност на изпълняващата държава да установи автентичността на тези документи. Оригиналът на акта за налагане на мерки за процесуална принуда или заверено копие от него, както и оригиналът на удостоверението, се изпращат на изпълняващата държава при поискване. Всички официални съобщения също се извършват пряко между посочените компетентни органи.

3. Удостоверението се подписва и верността на съдържанието му се удостоверява от компетентния орган на издаващата държава.

4. Удостоверението по параграф 1 от настоящия член включва освен мерките, посочени в член 8, параграф 1, само такива мерки, за които изпълняващата държава е нотифицирала в съответствие с член 8, параграф 2.

5. Компетентният орган на издаващата държава посочва:

а) когато е приложимо, срока, за който се прилага актът за налагане на мерки за процесуална принуда, и дали има възможност за подновяване на този акт;

и

б) ориентировъчно, примерния срок, за който по всяка вероятност ще е необходимо да се упражнява надзор върху мерките за процесуална принуда, като отчита обстоятелствата по случая, известни към момента на изпращане на акта за налагане на мерки.

6. Всеки път компетентният орган на издаващата държава изпраща акта за налагане на мерки за процесуална принуда и удостоверението само на една изпълняваща държава.

7. Ако компетентният орган на изпълняващата държава не е известен на компетентния орган на издаващата държава, последният извършва всички необходими запитвания, включително чрез точките за контакт на Европейската съдебна мрежа, създадена със Съвместно действие 98/428/ПВР на Съвета от 29 юни 1998 г. относно създаването на Европейска

съдебна мрежа ⁽¹⁾, за да получи информацията от изпълняващата държава.

8. Когато орган на изпълняващата държава получи акт за налагане на мерки за процесуална принуда, придружен от удостоверение, без да бъде компетентен да признае този акт, този орган изпраща *ex officio* акта заедно с удостоверението на компетентния орган.

Член 11

Компетентност за надзор върху мерките за процесуална принуда

1. Докато компетентният орган на изпълняващата държава не признае изпратения до него акт за налагане на мерки за процесуална принуда и не информира компетентния орган на издаващата държава за това признаване, компетентният орган на издаващата държава запазва своята компетентност за надзор върху наложените мерки за процесуална принуда.

2. Ако компетентността за надзор върху мерките за процесуална принуда е прехвърлена на компетентния орган на изпълняващата държава, тази компетентност се прехвърля обратно на компетентния орган на издаващата държава:

а) когато съответното лице пребивава законно и обичайно в държава, различна от изпълняващата държава;

б) веднага след като компетентният орган на издаващата държава нотифицира компетентния орган на изпълняващата държава за оттеглянето на удостоверението, посочено в член 10, параграф 1, съгласно член 13, параграф 3;

в) когато компетентният орган на издаващата държава е изменил мерките за процесуална принуда, а компетентният орган на изпълняващата държава, при прилагане на член 18, параграф 4, буква б), е отказал да упражнява надзор върху изменените мерки за процесуална принуда, тъй като те не попадат в рамките на видовете мерки за процесуална принуда, които са посочени в член 8, параграф 1 и/или за които съответната изпълняваща държава е нотифицирала в съответствие с член 8, параграф 2;

г) когато е изтекъл срокът, посочен в член 20, параграф 2, буква б);

д) когато компетентният орган на изпълняващата държава е решил да прекрати надзора върху мерките за процесуална принуда и е информирал компетентния орган на издаващата държава за това при прилагане на член 23.

3. В случаите, посочени в параграф 2, компетентните органи на издаващата и на изпълняващата държави се консултират взаимно, за да се избегне доколкото е възможно прекъсването на надзора върху мерките за процесуална принуда.

(¹) ОВ L 191, 7.7.1998 г., стр. 4.

Член 12

Акт на изпълняващата държава

1. Във възможно най-кратък срок и при всички случаи в рамките на 20 работни дни от получаването на акта за налагане на мерки за процесуална принуда и удостоверението компетентният орган на изпълняващата държава признава изпратения съгласно член 9 акт за налагане на мерки за процесуална принуда и в съответствие с установената в член 10 процедура незабавно предприема всички необходими действия за упражняване на надзор върху мерките за процесуална принуда, освен ако не реши да се позове на някое от основанията за непризнаване, посочени в член 15.

2. Ако е подадена жалба срещу акта по параграф 1, срокът за признаване на акта за налагане на мерки за процесуална принуда се удължава с още 20 работни дни.

3. Ако при извънредни обстоятелства компетентният орган на изпълняващата държава не е в състояние да спази сроковете, предвидени в параграфи 1 и 2, той незабавно информира компетентния орган на издаващата държава по избран от него начин, посочвайки причините за забавянето и очаквания срок за постановяване на окончателния акт.

4. Компетентният орган може да отложи акта си за признаване на акта за налагане на мерки за процесуална принуда, в случай че посоченото в член 10 удостоверение е непълно или очевидно не съответства на акта за налагане на мерки за процесуална принуда, до разумно определен краен срок за допълване или коригиране на удостоверението.

Член 13

Адаптиране на мерките за процесуална принуда

1. Ако естеството на мерките за процесуална принуда е несъвместимо с правото на изпълняващата държава, компетентният орган на тази държава-членка може да ги адаптира в съответствие с видовете мерки за процесуална принуда, които се прилагат съгласно правото на изпълняващата държава за равностойни престъпления. Адаптираните по този начин мерки съответстват, доколкото е възможно, на наложените в издаващата държава.

2. Адаптираните мерки за процесуална принуда не могат да бъдат по-строги от първоначално наложените.

3. След получаване на информацията, посочена в член 20, параграф 2, буква б) или е), компетентният орган на издаващата държава може да реши да оттегли удостоверението, ако надзорът в изпълняващата държава все още не е започнал. Във всеки случай той решава и съобщава това в най-кратки срокове, но не по-късно от десет дни след получаването на съответната нотификация.

Член 14

Двойна наказуемост

1. Следните престъпления, ако в издаващата държава са наказуеми с лишаване от свобода или мярка, включваща лишаване от свобода за максимален срок, не по-малък от три години, и така, както са определени съгласно правото на издаващата държава, дават основание за признаване на акта за налагане на мерки за процесуална принуда, при условията на настоящото рамково решение и без проверка за двойна наказуемост на деянието:

- участие в организирана престъпна група,
- тероризъм,
- трафик на хора,
- сексуална експлоатация на деца и детска порнография,
- незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества,
- незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества,
- корупция,
- измама, включително такава, която засяга финансовите интереси на Европейските общности по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. за защита на финансовите интереси на Европейските общности ⁽¹⁾,
- изпиране на приходите от престъпление,
- подправяне на парични знаци, включително евро,
- престъпления, свързани с компютри,
- престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и застрашени растителни видове и разновидности,
- подпомагане на незаконно влизане и пребиваване,
- убийство, тежка телесна повреда,
- незаконна търговия с човешки органи и тъкани,
- отвличане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на заложници,
- расизъм и ксенофобия,

⁽¹⁾ ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 49.

- организиран или въоръжен грабеж,
- незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството,
- мошеничество,
- рекет и изнудване,
- подправка на изделия и пиратство,
- подправка на и търговия с административни документи,
- подправка на платежни инструменти,
- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа,
- незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали,
- трафик на противозаконно отнети превозни средства,
- изнасилване,
- палеж,
- престъпления от компетентността на Международния наказателен съд,
- незаконно отвлечане на въздухоплавателни средства/плавателни съдове,
- саботаж.

2. Съветът може с единодушие, след консултация с Европейския парламент и при условията, предвидени в член 39, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, по всяко време да реши да включи в списъка по параграф 1 и други видове престъпления. Въз основа на представения му доклад съгласно член 27 от настоящото рамково решение Съветът преценява дали списъкът следва да бъде разширен или изменен.

3. За престъпления, различни от посочените в параграф 1, изпълняващата държава може да постави по отношение на признаването на акта за налагане на мерки за процесуална принуда условието актът да се отнася за деяния, които съставляват престъпление съгласно нейното право, независимо от елементите на състава или начина, по който е квалифицирано това престъпление.

4. Поради конституционни причини държавите-членки могат, при приемането на настоящото рамково решение, да нотифицират генералния секретариат на Съвета с декларация, че няма да прилагат параграф 1 по отношение на някои или на всички престъпления, посочени в споменатия параграф. Декла-

цията може да бъде оттеглена по всяко време. Тези декларации и оттеглянето им се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 15

Основания за непризнание

1. Компетентният орган на изпълняващата държава може да откаже да признае акта за налагане на мерки за процесуална принуда, ако:

- а) удостоверението, посочено в член 10, е непълно или очевидно не съответства на акта за налагане на мерки за процесуална принуда, и не е допълнено или поправено в разумен срок, определен от компетентния орган на изпълняващата държава;
- б) критериите, предвидени в член 9, параграф 1 или 2 или член 10, параграф 4, не са изпълнени;
- в) признаването на акта за налагане на мерки за процесуална принуда би нарушило принципа *ne bis in idem*;
- г) в случаите, посочени в член 14, параграф 3, и когато изпълняващата държава е направила декларация по член 14, параграф 4 — в случаите, посочени в член 14, параграф 1, актът за налагане на мерки за процесуална принуда се отнася до деяние, което не би съставлявало престъпление съгласно правото на изпълняващата държава; в данъчната, митническата и валутната област обаче изпълнението на акта не може да бъде отказано на основание, че правото на изпълняващата държава не предвижда същия вид данъци или не съдържа разпоредби по отношение на данъци, такси, мита или валутен обмен, еднакви с тези на издаващата държава;
- д) наказателното преследване е погасено по давност съгласно правото на изпълняващата държава и се отнася до деяние, което попада в компетентността на изпълняващата държава съгласно националното ѝ право;
- е) правото на изпълняващата държава предвижда имунитет и това прави невъзможен надзора върху мерките за процесуална принуда;
- ж) съгласно правото на изпълняващата държава лицето, поради възрастта си, не може да бъде привлечено под наказателна отговорност за деянието, по отношение на което е постановен актът за налагане на мерки за процесуална принуда;
- з) ако, в случай на нарушение на мерките за процесуална принуда, компетентният орган трябва да откаже да предаде съответното лице в съответствие с Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки ⁽¹⁾ (наричано по-долу „Рамковото решение относно европейската заповед за арест“).

⁽¹⁾ ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1.

2. В случаите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), преди да реши да не признае акта за налагане на мерки за процесуална принуда, компетентният орган на изпълняващата държава се свързва по подходящ начин с компетентния орган на издаващата държава и при необходимост иска от последния да му предостави без отлагане цялата необходима допълнителна информация.

3. Когато компетентният орган на изпълняващата държава е на мнение, че признаването на акта за налагане на мерки за процесуална принуда може да бъде отказано въз основа на параграф 1, буква з), но независимо от това изрази желание да признае акта за налагане на мерки за процесуална принуда и да упражнява надзор върху мерките за процесуална принуда, съдържащи се в него, той информира компетентния орган на издаващата държава за това, като представя основанията за възможния отказ. В такъв случай компетентният орган на издаващата държава може да реши да оттегли удостоверението в съответствие с член 13, параграф 3, второ изречение. Ако компетентният орган на издаващата държава не оттегли удостоверението, компетентният орган на изпълняващата държава може да признае акта за налагане на мерки за процесуална принуда и да упражнява надзор върху мерките за процесуална принуда, съдържащи се в него, като се приема, че не би било възможно съответното лице да бъде предадено въз основа на европейска заповед за арест.

Член 16

Право, уреждащо надзора

Надзорът върху мерките за процесуална принуда се урежда от правото на изпълняващата държава.

Член 17

Продължаване на надзора върху мерките за процесуална принуда

Когато предстои да изтече срокът, посочен в член 20, параграф 2, буква б), а все още съществува необходимост от мерки за процесуална принуда, компетентният орган на издаващата държава може да отправи искане към компетентния орган на изпълняващата държава да продължи надзора върху мерките за процесуална принуда с оглед на обстоятелствата по въпросния случай и на предвидимите последици за лицето, ако бъде приложен член 11, параграф 2, буква г). Компетентният орган на издаващата държава посочва срока, за който по всяка вероятност ще е необходимо подобно продължаване.

Компетентният орган на изпълняващата държава взема решение по това искане в съответствие с националното си право, като посочва при необходимост максималния срок на продължаване. В тези случаи може да се прилага член 18, параграф 3.

Член 18

Компетентност за постановяване на всички последващи актове и приложимо право

1. Без да се засяга член 3 компетентният орган на издаващата държава е компетентен да постановява всички последващи

актове, свързани с акта за налагане на мерки за процесуална принуда. Такива последващи актове включват по-специално:

- а) подновяване, преразглеждане и отмяна на акта за налагане на мерки за процесуална принуда;
- б) изменение на мерките за процесуална принуда;
- в) издаване на заповед за арест или на друго подлежащо на изпълнение съдебно решение със същото действие.

2. За актовете, постановени съгласно параграф 1, се прилага правото на издаващата държава.

3. Когато се изисква от националното право, компетентният орган на изпълняващата държава може да реши да използва процедурата по признаване, определена в настоящото рамково решение, за да осигури действие на актовете, посочени в параграф 1, букви а) и б), в своята национална правна система. Подобно признаване не води до ново разглеждане на основанията за непризнаване.

4. Ако компетентният орган на издаващата държава е изменил мерките за процесуална принуда в съответствие с параграф 1, буква б), компетентният орган на изпълняващата държава може:

- а) да адаптира тези изменени мерки при прилагане на член 13, в случай че естеството на изменените мерки за процесуална принуда е несъвместимо с правото на изпълняващата държава;

или

- б) да откаже да упражнява надзор върху изменените мерки за процесуална принуда, ако тези мерки не попадат сред видовете мерки за процесуална принуда, посочени в член 8, параграф 1 и/или за които съответната изпълняваща държава е нотифицирала в съответствие с член 8, параграф 2.

5. Компетентността на компетентния орган на издаващата държава съгласно параграф 1 не засяга производствата, които могат да бъдат образувани в изпълняващата държава срещу съответното лице във връзка с извършени от него престъпления, различни от тези, по отношение на които е постановен актът за налагане на мерки за процесуална принуда.

Член 19

Задължения на участващите органи

1. По всяко време докато упражнява надзор над мерките за процесуална принуда компетентният орган на изпълняващата държава може да прикани компетентния орган на издаващата държава да представи информация дали надзорът над мерките е все още необходим предвид съответните обстоятелства по конкретния случай. Компетентният орган на издаващата държава незабавно отговаря на подобно приканване и когато е необходимо чрез последващ акт, посочен в член 18, параграф 1.

2. Преди изтичането на срока, посочен в член 10, параграф 5, компетентният орган на издаващата държава посочва *ex officio* или по искане на компетентния орган на изпълняващата държава за какъв допълнителен срок, ако има такъв, се очаква да е необходимо да се продължи надзорът върху мерките за процесуална принуда.

3. Компетентният орган на изпълняващата държава незабавно нотифицира компетентния орган на издаващата държава за всяко нарушение на мярката за процесуална принуда и за всяко друго обстоятелство, което би могло да доведе до постановяване на последващ акт, посочен в член 18, параграф 1. Нотификацията се извършва чрез стандартния формуляр, даден в приложение II.

4. За целите на изслушването на съответното лице може да се използват *mutatis mutandis* процедурата и условията, съдържащи се в инструменти на международното право и правото на Европейския съюз, които предвиждат възможността за използване на телефонна и видеоконферентна връзка при изслушване на лица, по-специално когато законодателството на издаващата държава изисква да се проведе съдебно изслушване, преди да се постанови актът, посочен в член 18, параграф 1.

5. Компетентният орган на издаващата държава незабавно информира компетентния орган на изпълняващата държава за всеки акт, посочен в член 18, параграф 1, както и за подаване на жалба срещу акта за налагане на мерки за процесуална принуда.

6. Ако удостоверението, свързано с акта за налагане на мерки за процесуална принуда, бъде оттеглено, компетентният орган на изпълняващата държава прекратява разпоредените мерки веднага щом бъде надлежно нотифициран от компетентния орган на издаващата държава.

Член 20

Информация от изпълняващата държава

1. Органът на изпълняващата държава, получил акт за налагане на мерки за процесуална принуда, който той не е компетентен да признае, заедно с удостоверение, информира компетентния орган на издаващата държава, на който е изпратил акта, придружен от удостоверението, в съответствие с член 10, параграф 8.

2. Компетентният орган на изпълняващата държава едновременно информира компетентния орган на издаващата държава по начин, който осигурява писмено документиране:

- а) за всяка промяна на пребиваването на съответното лице;
- б) за максималния срок, през който може да се упражнява надзор върху мерките за процесуална принуда в изпълняващата държава, в случай че правото на изпълняващата държава предвижда такъв максимален срок;
- в) за факта, че е практически невъзможно да се упражнява надзор върху мерките за процесуална принуда, тъй като

след изпращането на съответния акт и удостоверение на изпълняващата държава лицето не може да бъде открито на територията на изпълняващата държава, като в този случай последната не е задължена да упражнява надзор върху мерките за процесуална принуда;

- г) за факта, че е подадена жалба срещу акта за признаване на акта за налагане на мерки за процесуална принуда;
- д) за окончателния акт за признаване на акта за налагане на мерки за процесуална принуда и за предприемането на всички необходими мерки за надзор върху мерките за процесуална принуда;
- е) за всеки акт за адаптиране на мерките за процесуална принуда в съответствие с член 13;
- ж) за всеки акт за непризнаване на акта за налагане на мерки за процесуална принуда и за непоемане на отговорност за надзор върху мерките за процесуална принуда съгласно разпоредбите на член 15, заедно с мотивите за този акт.

Член 21

Предаване на лицето

1. Ако компетентният орган на издаващата държава издаде заповед за арест или друго подлежащо на изпълнение съдебно решение със същото действие, лицето се предава в съответствие с Рамковото решение относно европейската заповед за арест.

2. В този контекст член 2, параграф 1 от Рамковото решение относно европейската заповед за арест не може да послужи като основание за отказ от компетентния орган на изпълняващата държава да предаде лицето.

3. При транспониране на настоящото рамково решение или на по-късен етап всяка държава-членка може да нотифицира генералния секретариат на Съвета, че при решаване на въпроса относно предаването на съответното лице на издаващата държава ще прилага и член 2, параграф 1 от Рамковото решение относно европейската заповед за арест.

4. Генералният секретариат на Съвета предоставя получената по параграф 3 информация на разположение на всички държави-членки и на Комисията.

Член 22

Консултации

1. Освен ако не е неосъществимо, компетентните органи на издаващата държава и на изпълняващата държава се консултират взаимно:

- а) по време на подготовката или поне преди да изпратят акта за налагане на мерки за процесуална принуда заедно с удостоверението, посочено в член 10;

б) за улесняване на гладкото и ефективно упражняване на надзор върху мерките за процесуална принуда;

в) когато лицето е извършило сериозно нарушение на наложените мерки за процесуална принуда.

2. Компетентният орган на издаващата държава взема надлежно предвид всички данни, съобщени от компетентния орган на изпълняващата държава по отношение на опасността, която съответното лице може да представлява за жертвите и за обществото.

3. При прилагане на параграф 1 компетентните органи на издаващата държава и на изпълняващата държава обменят всякаква полезна информация, включително:

а) информация, която дава възможност да се проверят самоличността и мястото на пребиваване на съответното лице;

б) съществена информация, получена от регистрите за съдимост в съответствие с приложимите законодателни инструменти.

Член 23

Нотификации без отговор

1. Когато компетентният орган на изпълняващата държава е изпратил няколко нотификации по член 19, параграф 3 по отношение на едно и също лице на компетентния орган на издаващата държава, без последният да е постановил последващ акт по член 18, параграф 1, компетентният орган на изпълняващата държава може да прикани компетентния орган на издаващата държава да постанови такъв акт, като му даде разумен срок за това.

2. Ако компетентният орган на издаващата държава не действа в рамките на посочения от компетентния орган на изпълняващата държава срок, последният орган може да реши да спре надзора върху мерките за процесуална принуда. В този случай той информира компетентния орган на издаващата държава за това, а компетентността за упражняване на надзор върху мерките за процесуална принуда се прехвърля обратно на компетентния орган на издаващата държава при прилагане на член 11, параграф 2.

3. Когато правото на изпълняващата държава изисква периодично потвърждаване на необходимостта от продължаване на надзора върху мерките за процесуална принуда, компетентният орган на изпълняващата държава може да отправи искане към компетентния орган на издаващата държава да предостави такова потвърждение, като му даде разумен срок за това. В случай че компетентният орган на издаващата държава не отговори в посочения срок, компетентният орган на изпълняващата държава може да отправи ново искане към компетентния орган на издаващата държава, като му даде разумен срок за отговор на подобно искане и посочи, че ако не получи отговор в този срок, може да реши да спре надзора върху мерките за процесуална принуда. Когато компетентният орган на изпълняващата държава не получи отговор на подобно ново запитване в определения срок, той може да действа в съответствие с параграф 2.

Член 24

Езици

Удостоверенията се превеждат на официалния език или на един от официалните езици на изпълняващата държава. Всяка държава-членка може при приемането на настоящото рамково решение или по-късно да посочи в декларация, депозирана в генералния секретариат на Съвета, че ще приема превод на един или повече други официални езици на институциите на Европейския съюз.

Член 25

Разноски

Разноските, свързани с прилагането на настоящото рамково решение, се поемат от изпълняващата държава, с изключение на разноските, възникнали изключително на територията на издаващата държава.

Член 26

Отношение към други споразумения и договорености

1. Доколкото такива споразумения или договорености позволяват задълбочаване или разширяване на целите на настоящото рамково решение и способстват за по-нататъшното опростяване или улесняване на взаимното признаване на актовете за налагане на мерки за процесуална принуда, държавите-членки могат:

а) да продължат да прилагат двустранните или многостранните споразумения или договорености, които са в сила към момента на влизане в сила на настоящото рамково решение;

б) да сключват двустранни или многостранни споразумения или договорености след влизането в сила на настоящото рамково решение.

2. Посочените в параграф 1 споразумения и договорености не засягат по никакъв начин отношенията с държави-членки, които не са страни по тях.

3. До 1 март 2010 г. държавите-членки нотифицират Комисията и Съвета за съществуващите споразумения и договорености, посочени в параграф 1, буква а), които те желаят да продължат да прилагат.

4. Държавите-членки нотифицират също така Комисията и Съвета за всички нови споразумения или договорености, посочени в параграф 1, буква б), в срок от три месеца от подписването им.

Член 27

Изпълнение

1. До 1 декември 2012 г. държавите-членки приемат необходимите мерки, за да се съобразят с разпоредбите на настоящото рамково решение.

2. До същата дата държавите-членки предават на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите, с които транспонират в националното си законодателство произтичащите от настоящото рамково решение задължения.

Член 28

Доклад

1. До 1 декември 2013 г. Комисията изготвя доклад въз основа на информацията, получена от държавите-членки съгласно член 27, параграф 2.

2. На основата на този доклад Съветът прави оценка на:

а) степента, в която държавите-членки са взели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящото рамково решение; и

б) прилагането на настоящото рамково решение.

3. Докладът се придружава при необходимост от законодателни предложения.

Член 29

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Люксембург на 23 октомври 2009 година.

За Съвета

Председател

T. BILLSTRÖM

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УДОСТОВЕРЕНИЕ

посочено в член 10 от Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 г. за прилагане между държавите-членки на Европейския съюз на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане ⁽¹⁾

а) Издаваща държава:

Изпълняваща държава:

б) Орган, който е издал акта за налагане на мерки за процесуална принуда:

Официално наименование:

Моля, посочете дали е необходима допълнителна информация относно акта за налагане на мерките за процесуална принуда от:

посочения по-горе орган

централния орган; ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете официалното наименование на този централен орган:

друг компетентен орган; ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете официалното наименование на този орган:

Данни за контакт на издаващия орган/централния орган/друг компетентен орган

Адрес:

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града)

Факс: (код на държавата) (код на областта/града)

Данни на лицето за контакт

Фамилно име:

Име(на):

Длъжност (звание/ранг):

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града)

Факс: (код на държавата) (код на областта/града)

Адрес за електронна поща (ако има такъв):

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

⁽¹⁾ Настоящото удостоверение трябва да бъде изготвено или преведено на официалния език или на един от официалните езици на изпълняващата държава-членка, или на всеки друг официален език на институциите на Европейския съюз, който се приема от тази държава.

в) Моля, посочете с кой орган да се осъществи връзка, ако е необходима допълнителна информация за целите на надзора върху мерките за процесуална принуда:

органът, посочен в буква б)

друг орган; ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете официалното наименование на този орган:

Данни за контакт на органа, ако тази информация не е била предоставена по буква б)

Адрес:

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града)

Факс: (код на държавата) (код на областта/града)

Данни на лицето за контакт

Фамилно име:

Име(на):

Длъжност (звание/ранг):

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града)

Факс: (код на държавата) (код на областта/града)

Адрес за електронна поща (ако има такъв):

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

г) Информация относно физическото лице, по отношение на което е издаден акт за налагане на мерки за процесуална принуда:

Фамилно име:

Име(на):

Моминско име, ако има:

Псевдоними, ако има:

Пол:

Националност:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако има):

Дата на раждане:

Място на раждане:

Адрес/място на пребиваване:

— в издаващата държава:

— в изпълняващата държава:

— другаде:

Език(ци), който(ито) лицето разбира (ако е известно):

Ако съществува информация, моля, посочете следното:

— вид и номер на документа(ите) за самоличност на лицето (лична карта, паспорт):

— вид и номер на разрешението за пребиваване на лицето в изпълняващата държава:

- д) Информация относно държавата-членка, на която е изпратен актът за налагане на мерките за процесуална принуда, заедно с удостоверението

Актът за налагане на мерките за процесуална принуда, придружен от удостоверението, се изпраща на изпълняващата държава, посочена в буква а), по следната причина:

съответното лице пребивава законно и обичайно в изпълняващата държава и след като е било информирано за съответните мерки, е съгласно да се завърне в тази държава;

съответното лице е поискало актът за налагане на мерки за процесуална принуда да се изпрати на държавата-членка, различна от тази, в която лицето пребивава законно и обичайно, поради следната(ите) причина(и):

- е) Данни относно акта за налагане на мерки за процесуална принуда:

Актът е издаден на (дата: ДД-ММ-ГГГГ):

Актът е влязъл в сила на (дата: ДД-ММ-ГГГГ):

Ако към момента на предаване на настоящото удостоверение е подадена жалба срещу акта за налагане на мерки за процесуална принуда, моля, маркирайте тази клетка

Номер на делото, по което е постановен актът (ако е известен):

Съответното лице е било предварително задържано за период от (когато е приложимо):

1. Актът обхваща общо: предполагаемо извършено(и) престъпление(я).

Обобщение на фактите и описание на обстоятелствата, при които предполагаемо е(са) извършено(и) престъпление(я), включително времето и мястото, както и естеството на участието на съответното лице:

Вид и правна квалификация на предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я) и приложими законови разпоредби, на основание на които е постановен актът:

2. Ако предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я), посочено(и) в точка 1, съставлява(т) едно или повече от следните престъпления, както са определени в правото на издаващата държава и наказуеми в издаващата държава с лишаване от свобода или с мярка, включваща лишаване от свобода с максимален срок от най-малко три години, маркирайте съответната(ите) клетка(и):

участие в организирана престъпна група

тероризъм

трафик на хора

сексуална експлоатация на деца и детска порнография

- незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества
- незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества
- корупция
- измама, включително такава, която засяга финансовите интереси на Европейските общности по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. за защита на финансовите интереси на Европейските общности
- изпиране на приходите от престъпление
- подправка на парични знаци, включително евро
- престъпления, свързани с компютри
- престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и застрашени растителни видове и разновидности
- подпомагане на незаконно влизане и пребиваване
- убийство, тежка телесна повреда
- незаконна търговия с човешки органи и тъкани
- отвличане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на заложници
- расизъм и ксенофобия
- организиран или въоръжен грабеж
- незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството
- мошеничество
- рекет и изнудване
- подправка на изделия и пиратство
- подправка на и търговия с административни документи
- подправка на платежни инструменти
- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа
- незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали
- трафик на противозаконно отнети превозни средства
- изнасилване
- палеж
- престъпления от компетентността на Международния наказателен съд
- незаконно отвличане на въздухоплавателни средства/плавателни съдове
- саботаж

3. Доколкото предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я) по точка 1 не е(са) обхванато(и) от точка 2, или актът, както и удостоверението, са изпратени на държава-членка, която е заявила, че ще направи проверка за двойната наказуемост (член 14, параграф 4 от рамковото решение), моля, дайте пълно описание на съответното(ите) предполагаемо извършено(и) престъпление(я):

ж) Данни относно продължителността и естеството на мярката/мерките за процесуална принуда

1. Срок, за който се прилага актът за налагане на мерки за процесуална принуда, и дали има възможност за подновяване на този акт (когато е приложимо):
2. Примерен срок, за който по всяка вероятност ще е необходимо да се упражнява надзор върху мерките за процесуална принуда, като се отчитат обстоятелствата по случая, известни към момента на изпращане на акта за налагане на мерките за процесуална принуда (примерна информация):
3. Естество на мярката/мерките за процесуална принуда (допуска се маркирането на няколко клетки):

- задължение лицето да информира компетентния орган на изпълняващата държава за всяка промяна в местопребиваването си, по-специално с оглед получаването на призовки за явяване в съдебно заседание или съдебен процес в хода на наказателното производство;
- задължение да не посещава определени населени места, места или определени райони в издаващата или изпълняващата държава;
- задължение да се намира на определено място, когато е приложимо — в определени часове;
- задължение, включващо ограничения относно напускане на територията на изпълняващата държава;
- задължение да се отчита в определени часове пред определен орган;
- задължение да избягва контакти с определени лица, свързани с предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я).
- други мерки, върху които изпълняващата държава има готовност да упражнява надзор в съответствие с нотификацията съгласно член 8, параграф 2 от рамковото решение:

Ако сте маркирали клетката „други мерки“, моля, уточнете за коя мярка се касае, като маркирате съответната(ите) клетка(и):

- задължение да не се извършват определени дейности, свързани с предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я), като тези дейности могат да включват упражняване на определена професия или заетост в определена професионална област;
- задължение да не се управлява превозно средство;
- задължение да се внесе определена парична сума или да се даде друг вид гаранция, която може да бъде предоставена на определен брой вноски или еднократно изцяло;
- задължение да се подложи на терапевтично лечение или лечение на зависимост;
- задължение да избягва контакт с определени предмети, свързани с предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я).
- друга мярка (моля, пояснете):

4. Моля, опишете подробно мярката/мерките за процесуална принуда, посочена(и) по точка 3:

з) Други обстоятелства от значение за случая, включително специфични причини за налагане на мярката/мерките за процесуална принуда (незадължителна информация):

Текстът на акта е приложен към удостоверението.

Подпис на органа, издаващ удостоверението, и/или на негов представител, удостоверяващ верността на съдържанието на удостоверението:

Име:

Длъжност (звание/ранг):

Дата:

Номер на дело (ако има):

Официален печат (ако е приложимо):

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ФОРМУЛЯР

посочен в член 19 от Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 г. за прилагане между държавите-членки на Европейския съюз на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане

ДОКЛАДВАНЕ НА НАРУШЕНИЕ НА МЯРКА ЗА ПРОЦЕСУАЛНА ПРИНУДА И/ИЛИ ВСЯКА ДРУГА КОНСТАТАЦИЯ, КОЯТО БИ МОГЛА ДА ДОВЕДЕ ДО ПРИЕМАНЕ НА ПОСЛЕДВАЩ АКТ

а) Данни за самоличността на лицето, което подлежи на надзор:

Фамилно име:

Име(на):

Моминско име, ако има:

Псевдоними, ако има:

Пол:

Националност:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако има):

Дата на раждане:

Място на раждане:

Адрес:

Език(ци), който(ито) лицето разбира (ако е известно):

б) Данни за акта за налагане на мярка/мерки за процесуална принуда:

Акт, издаден на:

Номер на дело (ако има):

Орган, който е издал акта:

Официално наименование:

Адрес:

Удостоверение, издадено на:

Орган, който е издал удостоверението:

Номер на дело (ако има):

в) Данни за органа, който отговаря за надзора върху мярката/мерките за процесуална принуда:

Официално наименование на органа:

Име на лицето за контакт:

Длъжност (звание/ранг):

Адрес:

Тел. (код на държавата) (код на областта)

Факс (код на държавата) (код на областта)

Адрес за електронна поща:

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

г) Нарушение на мярка/мерки за процесуална принуда и/или други констатации, които биха могли да доведат до последващ акт:

Лицето, посочено в буква а), е нарушило следната(ите) мярка/мерки за процесуална принуда:

задължение лицето да информира компетентния орган на изпълняващата държава за всяка промяна в местопребиваването си, по-специално с оглед получаването на призовки за явяване в съдебно заседание или съдебен процес в хода на наказателното производство;

задължение да не посещава определени населени места, места или определени райони в издаващата или изпълняващата държава;

задължение да се намира на определено място, когато е приложимо — в определени часове;

задължение, включващо ограничения относно напускане на територията на изпълняващата държава;

задължение да се отчита в определени часове пред определен орган;

задължение да избягва контакти с определени лица, свързани с предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я);

други мерки (моля, пояснете):

Описание на нарушението(ята) (място, дата и конкретни обстоятелства):

— други констатации, които биха могли да доведат до постановяване на последващ акт

Описание на констатациите:

д) Данни на лицето, с което да се осъществи връзка, когато трябва да се получи допълнителна информация относно нарушението:

Фамилно име:

Име(на):

Адрес:

Тел. (код на държавата) (код на областта/града)

Факс (код на държавата) (код на областта/града)

Адрес за електронна поща:

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

Подпис на органа, издаващ формуляра, и/или на негов представител, удостоверяващ верността на съдържанието на формуляра:

Име:

Длъжност (звание/ранг):

Дата:

Официален печат (когато е приложимо):

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ГЕРМАНИЯ

„В съответствие с член 14, параграф 4 от Рамковото решение на Съвета за прилагане на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане Федерална република Германия уведомява, че няма да прилага член 14, параграф 1 от решението спрямо всички престъпления, посочени в този параграф.“

Настоящото изявление ще бъде публикувано в Официален вестник на Европейския съюз.

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ПОЛША

„Съгласно член 14, параграф 4 от Рамковото решение на Съвета на ЕС за прилагане между държавите-членки на Европейския съюз на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане Република Полша заявява, че няма да прилага параграф 1 от горепосочения член 14 по отношение на всички престъпления, включени в този параграф.“

Настоящата декларация се публикува в Официален вестник на Европейския съюз.

ИЗЯВЛЕНИЕ НА УНГАРИЯ

„В съответствие с член 14, параграф 4 от Рамковото решение на Съвета на ЕС за прилагане между държавите-членки на Европейския съюз на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане Република Унгария заявява, че няма да прилага член 14, параграф 1 от посоченото по-горе рамково решение по отношение на изброените в същия параграф престъпления.“

Настоящото изявление се публикува в Официален вестник на Европейския съюз.

По отношение на „конституционните причини“, посочени в член 14, параграф 4, Унгария представи следното обяснение:

„След ратифицирането на Договора от Лисабон Унгария внесе изменения в своята Конституция, за да се съобрази с предвидените в него задължения, в т.ч. необходимостта да не прилага проверка за двойна наказуемост по наказателни дела. Тази конституционна разпоредба ще влезе в сила едновременно с Договора от Лисабон. При все това до влизането в сила на Договора проверката за двойна наказуемост остава важен конституционен въпрос и — като конституционен принцип, залегнал в член 57 от Конституцията — не може да се пренебрегва. Ето защо член 14, параграф 1 от рамковото решение няма да се прилага за никое от изброените престъпления (или според формулировката в съответния член: няма да се прилага „по отношение на всички престъпления“).“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ЛИТВА

„В съответствие с член 14, параграф 4 от Рамковото решение на Съвета за прилагане между държавите-членки на Европейския съюз на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане Република Литва заявява, че по конституционни причини няма да прилага член 14, параграф 1 по отношение на никое от изброените в същия параграф престъпления.“

Настоящото изявление ще се публикува в Официален вестник на Европейския съюз.
